

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2016. március 11. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

v é g z é s t:

A hivatali vesztegetés elfogadásának büntette és más bűncselekmény miatt **I.r.** vádlott és társai ellen indított büntetőügyben a Debreceni Törvényszék Katonai Tanácsa 2015. február 10. napján kihirdetett KB.II.9/2014/10. számú ítéletét **III.r.** vádlott tekintetében helybenhagyja.

Kötelezi **III.r.** vádlottat a másodfokú eljárásban felmerült 13.970 (tizenháromezer-kilencszázhetven) forint büntügyi költség megfizetésére.

I n d o k o l á s

A Debreceni Törvényszék Katonai Tanácsa a 2015. február 10. napján kihirdetett Kb.II.9/2014/10. számú ítéletével **I.r.** vádlottat bűnösnek mondta a Btk.294.§ (1) bekezdésébe ütköző hivatali vesztegetés elfogadásának büntetében, ezért 1 évi börtönre, 80 napi tétel, napi tételenként 1.000,- ft, összesen 80.000,- ft pénzbüntetésre és lefokozásra ítélte. A szabadságvesztés büntetés végrehajtását 2 évi próbaidőre felfüggesztette. A szabadságvesztés végrehajtásának elrendelése esetére rendelkezett a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjáról. Az **I.r.** vádlott által előzetes fogvatartásban töltött időt a szabadságvesztés tartamába beszámította. A pénzbüntetés meg nem fizetése esetére rendelkezett annak szabadságvesztésre történő átváltoztatására. **II.r.** vádlottat bűnösnek mondta ki a Btk.294.§ (1) bekezdésébe ütköző bűnsegédként elkövetett hivatali vesztegetés elfogadásának büntetében, ezért 180 napi tétel, napi tételenként 1.000,- ft, összesen 180.000,- ft pénzbüntetésre ítélte. A pénzbüntetés meg nem fizetése esetére rendelkezett annak szabadságvesztésre történő átváltoztatására. **III.r.** vádlottat bűnösnek mondta ki a Btk.293.§ (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés szerint minősülő hivatali vesztegetés büntetében, ezért 180 napi tétel, napi tételenként 1.000,- ft, összesen 180.000,- ft pénzbüntetésre ítélte. A pénzbüntetés meg nem fizetése esetére rendelkezett annak szabadságvesztésre történő átváltoztatására. Kötelezte a **III.r.** vádlottat 18.000,- ft büntügyi költség megfizetésére.

A tárgyaláson a katonai ügyész a nyilatkozattételre három napi gondolkodási időt tartott fenn, majd az **I.r.** és **II.r.** vádlottak vonatkozásában tudomásul vette az ítéletet. A **III.r.** vádlott tekintetében fellebbezést jelentett be vagyonelekobzás alkalmazása érdekében. Az **I.r.** vádlott felmentés érdekében, a **II.** és **III.r.** vádlott irányának megjelölése nélkül jelentettek be fellebbezést. Az **I.r.** vádlott védője felmentésért fellebbezett, a **II.r.** és **III.r.** vádlottak védői enyhítés érdekében jelentettek be fellebbezést.

Az **I.r.** vádlott védője 2015. március 9-én, míg az **I.r.** vádlott 2015. március 12.-én visszavonták a fellebbezést, így az ítélet az **I.r.** vádlott tekintetében 2015. március 12. napján jogerőre emelkedett.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.390/2015/1. számú átiratában arra tett indítványt, hogy a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét tanácsulésen változtassa meg, és a **III.r.** vádlottal

szemben alkalmazzon vagyonekobjazst. Egyebekben az elsőfokú ítélet helybenhagyására tett indítványt. A másodfokú ügyészség átiratában észrevételezte, hogy a katonai tanács az ügy kitűzésekor megsértette a Be.278.§ (1) bekezdésében írt rendelkezést. Utalt arra is, hogy az elszaporodottságot súlyosító körülményként kellett volna értékelni. Álláspontja szerint a III.r. vádlottal szemben kötelezően 15.000,- ft vagyonekobjazst kellett volna alkalmazni, a Btk.74.§ (1) bekezdés f) pontja alapján.

A II.r. vádlott és védője a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsához 2015. június 26-án érkezett közös beadványukban a vádlotti és védői fellebbezést visszavonták.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa a 2015. június 30-én kelt 6.Kbf.34/2015/5. számú végzésével a II.r. vádlott esetében a felülbírálatot mellőzte, és megállapította, hogy az elsőfokú ítélet az ő vonatkozásában 2015. június 26. napján jogerőre emelkedett.

A III. r. vádlott védője a nyilvános ülésen megtartott perbeszédében arra tett indítványt, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú katonai tanács ítéletét változtassa meg és védencével szemben próbára bocsátás intézkedést alkalmazzon. Amennyiben erre a másodfokú bíróság nem lát lehetőséget úgy a pénzbüntetés enyhítésére tett indítványt, végül arra, hogy az ítéltábla katonai tanácsa ne adjon helyt az ügyészi indítványnak, és védencével szemben ne alkalmazzon vagyonekobjazst. Utalt arra a védő, hogy a III.r. vádlott maga is egy csalás áldozata, ténylegesen az I.r. és II.r. vádlottak ugratták be ebbe az ügybe. Indítványozta enyhítő körülményként figyelembe venni védenca ténybeli beismerő vallomását, büntetlen előéletét, nehéz anyagi körülményeit, valamint azt, hogy alkalmi munkákból és szociális segélyből él. Az elkövetés óta bekövetkezett időmúlást további enyhítő körülményként jelölte meg.

A katonai ügyész, valamint a III.r. vádlott és védője által bejelentett fellebbezések folytán a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az elsőfokú ítéletet, és az azt megelőző bírósági eljárást a Be.348.§ (1) bekezdésében foglaltak alapján felülbírálta. A Be.349.§ (1) bekezdése alapján mellőzte a felülbírálatot az I.r. és II.r. vádlottak tekintetében, figyelemmel arra, hogy vonatkozásukban az elsőfokú bíróság ítélete már jogerőre emelkedett.

A másodfokú bíróság a felülbírálat során megállapította, hogy az elsőfokú katonai tanács eljárása során megsértette a Be.278.§ (1) bekezdésében írt rendelkezést, amikor az ügy bíróságra érkezését követően mintegy 10 hónap múlva tett intézkedést a kitűzésre. Az elsőfokú bíróság az egyéb eljárási szabályokat betartotta. A tényállást mérlegelési jogkörében állapította meg. Ennek során a szükséges bizonyítási eljárást lefolytatta, a bizonyítékokat megfelelően értékelte, és indokolási kötelezettségének is eleget tett. A III.r. vádlott a tárgyaláson nem kívánt vallomást tenni, azonban hajlandó volt válaszolni a feltett kérdésekre, és ennek keretében fenntartotta a nyomozás során tett vallomását. Nem érezte bűnösnek magát, és védekezést terjesztett elő, mely szerint az I.r. és II.r. vádlottak részéről csupán egy tréfa volt az ő terhére az, hogy sebességtűllépés miatt lefénnyképezték, és úgy tudja elkerülni a magasabb összegű bírságot, ha az I.r. vádlottnak pénzt juttat. Az I.r. vádlott mind a nyomozás során, mind a tárgyaláson tagadta, hogy bűncselekményt követett volna el, és ugyanazon védekezést terjesztette elő, mint a III.r. vádlott, tehát, csupán egy tréfa volt a pénzkérés, és a sebességtűllépésre történő hivatkozás. A II.r. vádlott a tárgyaláson rövid, a bűnösségét tagadó nyilatkozatot tett, azonban vallomást nem kívánt tenni. A nyomozás során tett vallomása, illetve az abban előterjesztett védekezés megegyezett az I.r. és III.r. vádlottakéval.

Nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor a tényállást a vádlottak bűnösséget tagadó vallomásaival, illetve nyilatkozataival szemben ténybeli beismerő vallomásaik, a rendelkezésre álló okirati

bizonyítékok valamint a titkos információgyűjtés során keletkezett, és az elsőfokú bíróság által a bizonyítás anyagává tett lehallgatási anyag alapján állapította meg. A katonai tanács ítélete 3. oldal utolsó bekezdésétől a 8. oldal első bekezdéséig értékelte az általa megismert bizonyítékokat, és logikus meggyőző magyarázatát adta annak, hogy miért nem a vádlottak védekezését fogadta el a tényállás alapjául. Helytállóan hivatkozott arra, hogy a vádlottak ténybeli beismerését a titkos információgyűjtés anyagával összevetve a védekezésük megcáfolást nyert, és terhelő történeti tényállást kell megállapítani. Az elsőfokú katonai tanács kellő terjedelemben foglalkozott a titkos információgyűjtés anyagának felhasználhatóságával és helyes megállapításokat tett. Így nem kétséges, hogy a telefon lehallgatás törvényesen került elrendelésre, és helyesen utalt arra, hogy az információ megszerzését követően az engedélyezést kérő szerv feljelentési kötelezettségének haladéktalanul eleget tett.

Az elsőfokú bíróság álláspontja megfelel a Legfelsőbb Bíróság 74/2009. sz. büntető kollégiumi véleményében kifejtettnek is. Megállapítható tehát, hogy az elsőfokú bíróság által rögzített tényállás megalapozott, mentes a Be.351.§ (2) bekezdésében írt hiányosságoktól, ezért azt a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa felülbírálata alapjául elfogadta.

Az irányadó tényállás alapján a katonai tanács okszerűen vont le következtetést a III.r. vádlott bűnösségére, és helyes a cselekmény jogi minősítése is. Nem tévedett a Debreceni Törvényszék Katonai Tanácsa, amikor **III.r.** vádlott bűnösségét a Btk.293.§ (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés szerint minősülő hivatali vesztegetés büntetében állapította meg. Ezt a bűncselekményt azt követi el, aki a jogtalan előnyt azért adja vagy ígéri, hogy a hivatalos személy a hivatali kötelességét megszegje, a hatáskörét túllépje, vagy a hivatali helyzetével egyébként visszaéljen. A lehallgatási anyagból megállapítható, hogy a III.r. vádlottnak nem volt tudomása arról, hogy őt nem fényképezték le sebességtúllépés miatt, és a jogtalan előnyt azért ígérte, hogy az I.r. vádlott annak fejében a kötelességét megszegve ne sújtsa őt magasabb összegű bírsággal. Az adott bűncselekmény befejezettségének nem feltétele a pénz adása, az már az ígérettel is megvalósul.

A III.r. vádlottnak és védőnek az enyhítésre irányuló fellebbezése nem alapos. Az elsőfokú bíróság ítéletében helytállóan sorolta fel a büntetéskiszabási körülményeket. A III.r. vádlott tekintetében indokoltan hivatkozott a büntetlen előéletére, a bekövetkezett időmúlásra, de különösen arra, hogy a III.r. vádlott nem volt kezdeményezője a bűncselekménynek. Ezért nem tévedett az elsőfokú katonai tanács, amikor **III.r.** vádlottal szemben a Btk.82.§ (3) bekezdésében írt enyhítő rendelkezés alkalmazásával pénzbüntetést szabott ki. A rendelkező részben írt napi tételek száma igazodik a III.r. vádlott cselekménye társadalomra veszélyességéhez, annak tényleges tárgyi súlyához, míg a napi tétel összege megfelelően tükrözi a vádlott hátrányos anyagi helyzetét, személyi vagyoni jövedelmi viszonyait. A III.r. vádlottal szemben kiszabott pénzbüntetés megfelelően szolgálja a Btk.79.§-ban írt büntetési célokat, ezért annak további enyhítésére a másodfokú bíróság nem látott lehetőséget.

A katonai ügyésznek a vagyonelkobzás irányuló fellebbezése nem alapos.

Az elsőfokon eljáró katonai ügyész, valamint a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség másodfokú indítványában a Btk.74.§ (1) bekezdés f) pontjában írtakra figyelemmel indítványozta a III.r. vádlottal szemben 15.000,- ft erejéig vagyonelkobzás alkalmazását. A hivatkozott rendelkezés szerint vagyonelkobzást kell elrendelni arra a vagyonra, amely az adott vagy ígért vagyoni előny tárgya volt. A Legfelsőbb Bíróság Büntető Kollégiuma azonban a 78/2009. számú véleményében kifejtette, hogy vagyonelkobzásnak az aktív vesztegetővel szemben is csak akkor van helye, ha az

ígért vagyoni előny tárgya felett az elkövetést megelőzően jogosult volt rendelkezni és lehetősége is volt arra, hogy vagyoni előnyként a passzív vesztegetőnek jutassa.

A történeti tényállásból az állapítható meg, hogy a III.r. vádlottnak a jogtalan vagyoni előny tárgya, a megbeszélrt 15.000,- ft nem állt rendelkezésére, így nyilatkozott előbb a II.r. majd a III.r. vádlottnak is, azzal együtt, hogy közöttük az átadásról a megegyezés megtörtént. Tehát a III.r. vádlott részéről a terhére rótt bűncselekmény megvalósult, a rögzített tényállásban azonban nincs adat arra vonatkozóan, hogy neki ez az összeg a rendelkezésére állt volna. Erre figyelemmel nem tévedett az elsőfokú katonai tanács, amikor a III.r. vádlottal szemben hivatalból vagyonelkobzást nem alkalmazott és erre a büntető kollégiumi véleményében rögzített feltételek hiányában a másodfokú katonai tanácsnak sem volt lehetősége.

A Debreceni Törvényszék Katonai Tanácsa ítéletének egyéb rendelkezései is törvényesek, ezért azokat a másodfokú bíróság - **III.r.** vádlott tekintetében - helyes indokai alapján helybenhagyta.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa a Be.338.§ (1) bekezdése alapján kötelezte a III.r. vádlottat a másodfokú eljárásban kirendelt védő díjaként felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsának végzése a Be.371.§ (1) és (4) bekezdésében alapszik.

Budapest, 2016. március 11.

. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok sk.
a tanács elnöke

Dr. Mészáros László hb. ezredes sk.
előadó bíró

Dr. Török Zsolt hb. ezredes sk.
bíró

A Debreceni Törvényszék Katonai Tanácsának ítélete **III.r.** vádlott tekintetében jogerős és végrehajtható.

Budapest, 2016. március 11.

Dr. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok sk.
a tanács elnöke

a kiadmány hitelül

Iván Erika

bíróági ügyintéző